

[Albrechtsen]

komponenter, som går fra Danmark og fortsat vil kunne gå til de øvrige NATO-lande, dels bruges i disse NATO-landes egen krigsførelse, dels går videre. Hvis de f.eks. sælges i et land som Belgien, ved man jo ikke noget om, hvor de havner. Ja, der er faktisk stor sandsynlighed for, at de havner på steder, hvor de absolut ikke burde havne. Men naturligtvis vil en vedtagelse af det radikale forslag indebære et fremskridt i forhold til den nuværende situation, og det hilser vi velkomne.

Jeg vil nævne et par korte eksempler på, hvorledes Danmarks status i dette her er noget blakket. Det siges således, at Danmark ikke leverer til krigsførende magter, men det er ikke helt korrekt. F.eks. har Danmark fra Helsingør Værft leveret tre troppetransportskibe til Irak. Ministrene har godt nok afgivet forskellige søforklaringer i anledning af den sag, men det er nu altså et faktum, at der blev leveret tre troppetransportskibe til Irak og dermed leveret til én af disse to krigsførende magter. Det kommer man ikke uden om, og det var en alvorlig plet på den danske politik i den sag.

En anden sag er den indirekte medvirken til leverancer af våben til militærdiktaturer, som foregår i forbindelse med den vesttyske produktion af u-både, og den afprøvning og det eftersyn, som foregår med basis i danske havne, og som myndighederne har tænkt sig at godkende. Ja, ministeren har ikke engang i sine svar til mig villet garantere, at f.eks. chilenske u-både, der kom på eftersyn i danske havne, ville blive nægtet indsejlingstilladelse. Danmark medvirker altså indirekte og agter åbenbart fortsat at medvirke indirekte til en sådan våbenhandel med disse diktaturer.

Maisted (FD):

De frie demokrater kan ikke medvirke til beslutningsforslaget, og vi mener, at det faktisk kun tjener til at stikke befolkningen blår i øjnene, når man kommer med den form for forslag.

Forslagsstillerne erkender, at der ikke ville blive produceret én eneste pistol eller ét eneste våben mindre, hvis Danmark stoppede en våbenproduktion herhjemme. Endelig erkender man formentlig også, at det er umuligt at foretage en adskillelse imellem produktion af civile komponenter og komponenter, der skal

bruges til en våbenproduktion. Det kan altså kun tjene ét eneste formål, og det er, at de radikale gerne vil have lov til at svinge lidt med deres pacifistiske fane, og det skal de selvfølgelig have lov til. Men det er urealistisk, det er naivt, og det betyder forøget arbejdsløshed i Danmark, hvis man fulgte den slags tanker, og vi er modstandere af det.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er skuffet, men egentlig ikke særlig overrasket over forløbet i dag. I socialdemokratiets bevægelser i udenrigs- og forsvarspolitikken, der jo sådan er foregået lidt frem og lidt tilbage i tidens løb, havde jeg egentlig håbet at fange socialdemokraterne på et tidspunkt, hvor de var i bevægelse i denne sag. Men det lykkedes altså ikke, og jeg må sige, at hr. Jimmy Stahr er en beskeden mand. Han ville gerne have sagt noget nyt og genialt, men det eneste, han kunne finde på, var at citere justitsministeren, og det er jo lidt beskedent.

Jeg vil gerne understrege, hvad der er hovedsigtet med forslaget. Det er at prøve på at få gennemført et forbud imod eksport af krigsmateriel til tredjelande. Når vi i forslaget har indsnævret det til kun at vedrøre tredjelande, er det for at lette forslagets vedtagelse. Jeg ville foretrække den formulering, som fandtes i det oprindelige radikale forslag fra 1978, hvor der var tale om forbud mod eksport af al form for krigsmateriel.

Vi havde den opfattelse, at det ville være nemmere at få forslaget vedtaget, hvis man i første omgang indsnævrede det til tredjelande, og det er ud fra det grundsyn, at er der én ting, tredjelande ikke har brug for, så er det våbenimport.

Tredjelandene har brug for import af civile varer og tjenesteydelser for at afhjælpe deres økonomi, for at afhjælpe sult og sygdom, men det er jo et af de bedrøveligste træk i verdensudviklingen overhovedet, at en række u-lande bruger uforholdsmæssigt store dele af deres økonomiske ressourcer på anskaffelse af våben til at bekæmpe hinanden eller naboerne. Jeg mener, at vi i et lille land kunne gøre de kræfter i u-landene, som ikke ønsker ressourcerne anvendt på våbenindkøb, en tjeneste, hvis vi anlagde den principielle holdning, at vi fra dansk side ikke ønsker at sælge våben til u-lande. Vi skal i for-